

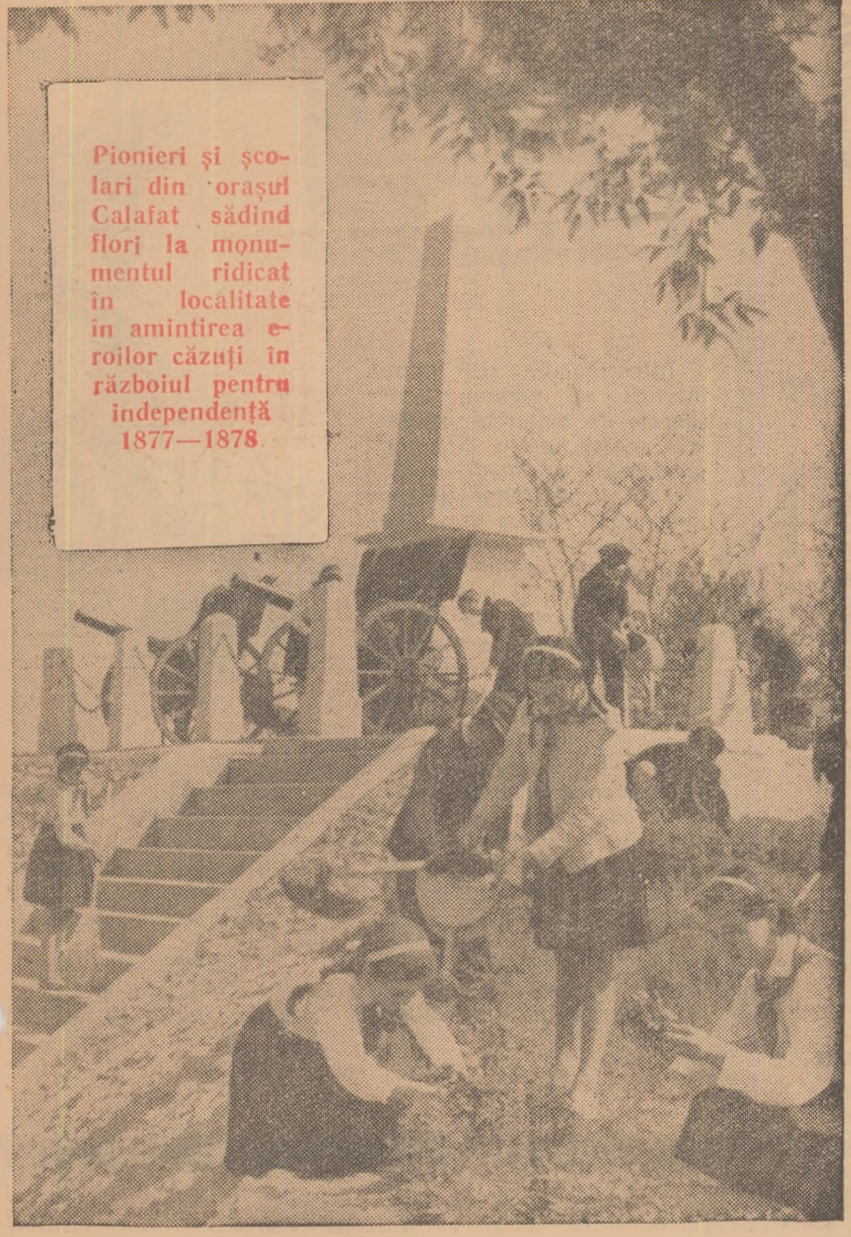
Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, în gala!

Scinteia Pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 19 (907) * miercuri 8 mai 1963 * 8 pag. 30 bani

Pionieri și școlari din orașul Calafat sădind flori la monumentul ridicat în localitate în amintirea eroilor căzuți în războiul pentru independență 1877-1878.

Entuziasm, flori, bucurie...

lor fericită au fost pionierii. Încărcați de flori, imbujorați de emoția mării sărbători, mii și mii de pionieri, într-o coloană nesfârșită, au raportat succesele dobândite zi de zi, în cercurile Palatului pionierilor, dragostea fierbinte pentru patria socialistă, ai cărei constructori de mâine se pregătesc a deveni.

După pionieri, au urmat miile de muncitori, ingineri și intelectuali, oamenii muncii din București. Mădri de succesele lor, ei purtau pe pancartele sărbătorește împodobite, cuvinte și cifre mărețe vestind că anul trecut, producția globală a industriei noastre a fost de aproape 8 ori mai mare decât aceea din 1948, iar întreprinderile bucureștene produc de 9 ori mai mult decât în 1938.

Ca și în alți ani, demonstrația populară a fost un prilej de vibrantă manifestare a unității harnicului nostru popor în jurul partidului și guvernului, al Comitetului Central în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej.

Marea demonstrație s-a încheiat cu defilarea sportivilor.

Și ca un refren, peste piața întinsă, alături de mireasma miilor și miilor de lalele, maci, garoafe, nuferi și, mai ales, pomi înfloriți, care au trecut în coloanele oamenilor muncii, plutește o spontană strigătură la demonstrația bucuriei și a primăverii:

Cresc uzine noi în zare,
Cimpu-i fără de hotare
Țara-ntreață-i ca o floare.

La Hunedoara sau Ploiești, Ia Brașov sau Galați, în Valea Jiului sau la poalele Feleacului — la Cluj, în întreaga țară 1 Mai a fost sărbătorit cu o însuflețire deosebită, izvorită din încrederea nemăsurată a poporului nostru în viitorul său luminos; cheazăse acestei încrederi stă politica înțeleaptă a partidului, clocotitorul entuziasm al oamenilor muncii de pe tot cuprinsul patriei.

În Capitală, în imensa Piața a Aviatorilor, în prezența conducătorilor de partid și de stat precum și a numeroși invitați de peste hotare și oameni ai muncii și culturii din țara noastră, bucureștenii, ca un torent primăvărat, cu panouri sărbătorești vestindu-ne nenumăratele succese în opera de desăvârșire a socialismului, îmbrăcați în flori parca, au manifestat, ore în șir, bucuria anilor de libertate și fericire pe care-i trăiesc, ani cucerți sub conducerea partidului.

Primii care și-au revărsat în Piața Aviatorilor proștețimea și voioșia lor, bucuria nestăvilită pentru viața

9 MAI

ZIUA INDEPENDENȚEI
DE STAT A ROMÂNIEI
ȘI ZIUA VICTORIEI
ASUPRA
FASCISMULUI GERMAN

In fiecare an, la 9 Mai, poporul nostru sărbătorește ziua proclamării independenței de stat a României și Ziua Victoriei asupra fascismului hitlerist. Oamenii muncii cinstește în această zi glorioasele tradiții patriotice, faptele de vitejie înscrise de-a lungul veacurilor în istoria poporului nostru de către eroicii săi fii, în lupta pentru libertatea și independența patriei, pentru o viață mai bună a celor ce muncesc. Spre aceasta au năzuit, de-a lungul veacurilor, cei mai buni și mai viteji fii ai poporului român. Această năzuință scumpă a poporului a constituit izvorul vitejiei cu care au luptat roșiorii și dorobanții la 1877, în războiul pentru independență, al legendarelor fapte de eroism pe care le-au săvârșit pe redutele Plevnei, în bătăliile de la Rahova, Grivița și Smârdan; această năzuință a constituit izvorul nepieritoarelor pilde de vitejie de care au dat dovadă ostașii români în războiul împotriva fascismului german.

Singele vărsat în comun pe câmpiile de luptă de ostașii români și ostașii ruși în acest război drept, de eliberare de sub jugul otoman, a întărit prietenia dintre popoarele români și rus, prietenie ce s-a cimentat și mai mult de când poporul nostru a pășit în marea familie a popoarelor socialiste.

La 9 Mai 1877, parlamentul României, întrunit în ședință solemnă, a adoptat Moțiunea care constituie istorica cucerire a poporului român — dobândirea independenței de stat. Dar poporul român nu s-a putut bucura pe deplin de independența cucerită. În anii care au urmat, coaliția burghezo-moșierească, în frunte cu monarhia, a înăbușit aspirațiile populare spre libertate și progres, au călcat în picioare independența națională, înfeudând țara puterilor impe-

rialiste. Steagul luptei pentru deplina independență națională a fost ridicat cu hotărâre de către clasa muncitoare, în frunte cu înălțătorul luptător pentru eliberarea națională și socială a poporului — partidul comunist.

Astăzi, țara noastră se bucură de o reală și deplină independență, poporul român este singurul stăpîn al destinului său, făurindu-și viața luminoasă spre care a năzuit de veacuri. Patria noastră înaintază cu succes pe calea desăvârșirii construcției socialiste, se dezvoltă continuu industria și agricultura socialistă, înflorește cultura. La baza acestor schimbări fundamentale în viața României și a poporului ei se află insurecția armată din august 1944, inițiată din inițiativa și sub conducerea partidului comunist, insurecție care a răsturnat dictatura fascistă, armata română întorcînd armele împotriva Germaniei hitleriste. Poporul român a dat astfel o lovitură frontului hitleristilor, participînd apoi din plin, cu toate forțele sale — prin bătăliile purtate de armata noastră, cot la cot cu armata sovietică eliberatoare — la zdrobirea completă a fascismului german. Prin jertfa sa de sînge, poporul român și-a adus contribuția la victoria deplină obținută de coaliția antihitleristă.

Au trecut 18 ani de când ostașii sovietici au înălțat steagul victoriei deasupra Reichstagului hitlerist. Cercurile imperialiste nu țin însă seama de învățămintele istoriei. În Germania occidentală își ridică din nou capul militarismul german, periclitînd pacea omenirii.

Popoarele țărilor socialiste însă — și, alături de ele toate popoarele iubitoare de pace — luptă consecvent împotriva uneltirilor imperialiste, pentru dezarmare generală și totală, pentru pace în lumea întreagă.

Frumosul car alegoric pionieresc exprimă hotărârea copiilor de a se pregăti pentru viață, învătînd cu ardoare.

Cu privirile luminoase, încrezători în viitorul lor fericit, în fața tribunelor își fac apariția pionierii...

DIN VIATA PIONIEREASCA

CINSTIM CRAVATA ROSIE

Răsfoind programul de activități al detașamentului clasei a IV-a de la Școala de 8 ani din comuna Girșu de Criș, raionul Oradea întâlnești multe acțiuni pionieresti interesante. Despre una din aceste activități, și anume o adunare închinată cravatei roșii, ne-am propus să vă vorbim noi astăzi.

Cum s-au pregătit

Pionierii dintr-a patra puteau fi văzuți adesea, citind la biblioteca comunală, sau la cea de la școală, cercetind diferite cărți, colecții de ziare, reviste. Unele sarcini au fost împărțite pe grupe. O grupă s-a ocupat de alcătuirea unui album închinat eroilor comuniști și uteciști, alta de pregătirea unui jurnal vorbit, inspirat din activitatea și faptele pionierilor din detașament. În sfârșit, ceilalți s-au îngrijit de ornamentarea și pregătirea sălii. Colectivul de conducere al detașamentului, în afara faptului că s-a ocupat de coordonarea tuturor pregătirilor, a mai avut și o sarcină specială: aceea de a-l invita în mijlocul lor pe tovarășul Gheorghe Suci, secretar al Comitetului regional U.T.M. Crișana.

În ziua adunării

În detașament, ziua aceasta a fost cu adevărat o zi de sărbătoare. Mai întâi a vorbit tovarășul secretar. Pionierii nu-l ascultau pentru prima dată pe invitatul lor. Deseori tovarășul Suci vine

în mijlocul lor, discută cu ei, ia parte la adunările lor.

„A-ți cinsti cravata roșie înseamnă a învăța bine, înseamnă a fi bun tovarăș, înseamnă că trebuie să contribui după puterile tale la munca de desăvârșire a construcției so-

Apoi, pionierii Fireș Petru, Suteu Ion și Tiurbă Vasile au ținut să arate cum își îndeplinesc pionierii din detașament îndatoririle lor. Și câte lucruri frumoase n-au spus despre succesele la învățătură, excursiile organizate în regiune pentru cunoașterea realizărilor regimului democrat-popular, despre ajutorul dat colectivștilor la G.A.C. sau despre interesantele programe artistice pe care le prezintă la căminul cultural din comună. Prin toate acestea ei cinstesc cravata roșie de pionier.

De ce a fost bună această adunare

Drați cititori, credem că această adunare a fost bună în primul rând datorită temei interesante pe care și-au ales-o pionierii clasei a IV-a. Apoi, ea a fost pregătită din timp, iar la pregătirea ei au fost antrenați toți pionierii detașamentului. Faptul că aici a luat cuvântul un activist al U.T.M., că pionierii au recitat versuri, au cântat cîntece și au vorbit despre munca lor a făcut ca acțiunea să placă pionierilor și; în același timp, să le fie de un real folos. Mulți pionieri au înțeles odată mai mult cu acest prilej de ce trebuie să învețe bine, de ce trebuie să fie disciplinați, harnici. O altă dovadă că adunarea a fost bună o constituie amintirile plăcute despre ea pe care le mai poți afla și acum în detașament.

R. BOGDAN

cialismului, că trebuie să te bucuri că ești cetățean al patriei noastre socialiste. Înseamnă că trebuie să-ți dăruiești toate puterile patriei, că trebuie să urmezi întotdeauna cuvîntul partidului”

Gîndurile acestea ale tovarășului Suci sînt și gîndurile copiilor. Nochi Stela și le-a exprimat în versuri, Osvald Ion și Mester Elena au făcut-o pe calea cîntecului. Și nu numai ei. La un moment dat, tot detașamentul a început să cînte. Sînt cîntecele închinare patriei și partidului pe care le-au învățat în timpul pregătirii pentru adunare.

Discuția NOASTRĂ

Cum ne comportăm

La voi e la fel?

Nu întimplător, tocmai în detașamentele unde se desfășoară o bună activitate pionierescă există și o situație bună la învățătură. Aceasta se datorește faptului că întotdeauna cînd copiii participă din plin la viața colectivului, simțul de răspundere al fiecăruia crește. Să vedem ce ne scrie pioniera GHERECHEȘ ANA, din comuna Frata, regiunea Cluj.

E bine să trăiești în colectivul nostru pionieresc! Sînt mulți copii veseli și harnici la noi, în detașamentul claselor a V-a. Oricînd te poți bizui pe

ei. Împreună am sădit flori în parc, am cules ghiociei din pădure, am dat o mîna de ajutor pe la gospodăria colectivă. La noi în detașament există și o

Vă cerem părerea

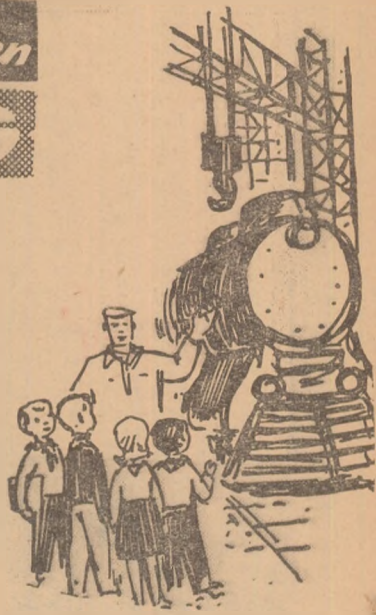
„Un coleg are o comportare nepotrivită, care-i dăunează în primul rînd lui însuși. Pot oare colegii să-l îndrepte? Da, însă cu o condiție: ei să dorească din plin acest lucru, să-și unească forțele pentru a-și atinge scopul. Să vedem ce ne povestește pioniera FLOROAICA ELENA, din comuna Orodel, regiunea Oltenia.

Odată, colega noastră Chelu Aurelia a venit la școală cu temele nefăcute. „Am fost bolnavă”, a spus ea, și nimeni nu s-a îndoiț de acest lucru. Bun. Ei, dar peste cîteva zile, întimplarea s-a repetat — din nou. Aurelia nu-și scrisese temele. „Iar am fost bolnavă”, ne-a

asigurat. Colegii n-au mai crezut-o de astădată pe de-a întregul. „Aurelia, bașă de seamă, nu cumva să minți!” Cînd colo, după un timp, din nou vine nepregătită la școală, din nou spune că nu s-a simțit bine... „La stai, ce-ar fi să vedem mai îndeaproape cum se

Intilnire cu un prieten DRAG

Într-una din zile ne-am hotărît să vizităm „Atelierele de material rulant” din orașul nostru. Ziua mult așteptată a sosit. Acolo, ne-au impresionat uriașele hale unde munca era în toi. Mai mult însă ne-a impresionat faptul că aici, în ateliere, alături de alți muncitori, comunistul Ilie Pintilie a luptat împotriva asupririi, împotriva regimului burghezo-mosieresc, pentru viața frumoasă de care ne bucurăm astăzi. Tovarășul Alexandru Gheorghiu, vechi comunist, ne-a povestit despre viața grea pe care au trăit-o muncitorii în trecut, despre felul în care se organizau greve și despre lupta grea dusă de partid în ilegalitate. Cu acest prilej am putut înțelege, o dată mai mult, că jertfele comunistilor pentru o viață mai bună

n-au fost zadarnice. Am părăsit atelierul plin de sentimente înălțătoare, cu convingerea că și noi vom reuși să contribuim — peste ani — la înflorirea scumpei noastre patrii.

IOSEP JANETA

cl. a V-a A,
Școala de 8 ani nr. 2, I

Sîntem la biblioteca Școlii de 8 ani nr. 5 din Caracal. Aici pionierii își îmbogățesc cunoștințele citind cu interes cărți de literatură beletristică și reviste.

tradiție: să fim printre cei mai harnici la colectarea fierului vechi. Odată, am strîns în numai trei zile vreo 300 de kg Vreau să vă spun ceva: mie mi se pare că dacă n-am participa cu toții și cu atîta traqere de inimă la acțiunile pionieresti, n-am fi atît de buni prieteni și colegi! Ne place să muncim și ne dăm seama că, pentru noi, a munci

bine înseamnă, în primul rînd, a învăța bine. Am fost foarte mindri cînd, la o adunare de unitate s-a arătat că detașamentul nostru a terminat trimestrul al doilea fără nici un corigent și mulți pionieri de-ai noștri au numai medii de la 7 în sus! Dorința noastră este să terminăm trimestrul al treilea cu rezultate la fel de bune, ba, dacă se poate, și mai bune!

prezintă lucrurile?” au hotărît pionierii și s-au dus la Aurelia acasă. Stînd de vorbă cu părintii ei au aflat că, de fapt, nu fusese bolnavă decît prima dată! Văzînd că atunci toată lumea o crezuse, a găsit că motivul acesta e foarte „bun” atuncî cînd ție-lene să înveți. A doua zi, noi am convocat o adunare pionierescă și i-am cerut Aureliei să ne spună ce crede despre comportarea ei. Aurelia s-a făcut roșie ca sfecla. Cred și eu, nu-i plăcut să

fi prinsă cu mița-n sac! Dar ea și-a dat seama că nimeni nu-i vrea răul, dimpotrivă, toți doreau s-o ajute. De aceea, a recunoscut cinstit totul și și-a dat cuvîntul că nu va mai minți niciodată și că întotdeauna se va strădui să-și învețe lecțiile și să-și facă temele așa cum trebuie. Eu cred că pionierii noștri au procedat foarte bine; ei au intervenit în privința Aureliei înainte ca defectul abia ivit să devină un obicei.

Dragi cititori, cunoașteți și alte întimplări asemănătoare? Cum ați procedat voi în astfel de cazuri și ce rezultate ați obținut? Așteptăm scrisorile voastre. Nu uitați să notați pe plic: Pentru discuția despre „CUM NE COMPORTĂM?”

O clipă, oaspetele privi nehotărît la copiii veseli care-l înconjurau așteptînd nerăbdători să le vorbească. Dar el ezita. Se gîndea cu ce să înceapă. Poate c-ar trebui să renunțe la povestea copilăriei lui, la povestea anilor grei de necazuri și mizerii din trecut? De ce să se întunece, chiar și pentru o clipă, ochii atît de senini ai copiilor, de ce să-i tristeze? Dar oare nu trebuie să știe și ei că n-a fost întotdeauna așa ca astăzi? Unele lucruri, desigur, le-au aflat, sînt însă atîtea altele despre care ei, cei mici, nici nu-și pot închipui!

Copiii îl ascultau încordați. Muncitorul Valeriu Fetu prinse să-și depene amintirile. Într-adevăr, e greu să crezi că în urmă cu numai cîteva decenii tot ceea ce vezi acum în jur — bucurie, viață fericită — nu exista. Dar iată ca tristețea din ochii micilor ascultători face loc, treptat, luminii, cînd invitatul lor povestește despre felul cum comuniștii i-au organizat pe oamenii muncii, conducîndu-i la luptă împotriva exploataților, cînd le povestește despre izbînda lor deplină, despre victoriile pe drumul construirii socia-

Zile senine

lismului. Este de fapt ceea ce își pusese în gînd să le povestească pe larg. Tovarășul Fetu e muncitor tipograf. Prin miinile lui au trecut multe ziare, reviste, cărți. El, împreună cu alți muncitori tipografi, a ales literă cu literă cuvintele care

alcătuiau povestea înființării unei noi gospodării colective, povestea fostului argat devenit inginer agronom, povestea nașterii unui nou cartier de blocuri de locuit...

Pe chipurile copiilor se poate citi ușor, ca într-o carte că, as-

cultîndu-l pe oaspete, se gîndesc cum să devină și ei folositori patriei socialiste. „Deocamdată — învățînd”, le spune tovarășul Fetu. Dar ei sînt atît de nerăbdători să se urce pe schele, să se afle pe șantiere, să conducă excavatoare, tractoare!

Într-una din bănci, o fetiță se mișcă neliniștită. Este Iacob Georgeta. Se vede că vrea să spună ceva, dar nu îndrăznește. Și totuși se ridică în picioare.

— Acum îmi este mai rușine ca oricînd că învăț atît de slab. Să știți însă că mă voi strădui mai mult de acum încolo...

Pionierii din clasa a VI-a a Școlii medii nr. 10 din Cluj ascultă cu încredere cuvintele Georgetei. Doar cu toții vor să facă cînte cravatei roșii, să răspundă încrederii și grijii partidului. Ei vor să cuprindă cu privirile cît mai mult, să înțeleagă totul, să capete pricepere și îndeminare. Și, întregindu-și oît mai mult imaginea vieții noi, copiii sînt cuprinși de mîndria că trăiesc în republica noastră, în patria noastră socialistă.

ELENA TOFAN

Sărbătoarea tinereții și a voioșiei

2 Mai — Ziua tinereții, a primăverii. Încă de dimineață soarele a inundat totul în razele sale blînde. Zi minunată de primăvara! În toată țara s-a sărbătorit „Ziua tineretului din R.P.R.”.

Cabanele Rusu, Pietrele și Baleia din Munții Paring și Retezat au cunoscut o vie animație. Tinerii siderurgiști și mineri din regiunea Hunedoara și-au sărbătorit ziua. Alții au făcut excursii la București, pe Valea Prahovei și în alte localități pitorești ale țării.

La serbarea cîmpenească organizată de Comitetul raional U.T.M. Tulcea în pădurea Telița, regiunea Dobrogea, au participat peste 7 000 de tineri din întreprinderile, instituțiile și școlile orașului, colectivității și mecanizatori din satele raionului.

„Țara toată-i o cunună” se numește spectacolul prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Sfatului popular Baia Mare. Și alte formații artistice de amatori din întreprinderea „Closca”, uzina de plumb Firiza, exploatarea miniere Herja, Iozsa Bela, Nistrul și altele au susținut frumoase programe artistice.

Pădurile din jurul Capitalei, parcurile și lacurile, teatrele și estradele în aer liber au atras zeci de mii de oameni ai muncii prin nenumărate manifestări în care sportul, muzica, dansul au înrîchipat vigoarea, optimismul, entuziasmul caracteristice tineretului nostru.

LA PALATUL PIONIERILOR

2 mai 1963. Palatul pionierilor din București. Sute de pionieri bucureșteni s-au adunat astăzi să sărbătorească Ziua tineretului din R.P.R. E ora 18,30. Goarnea anunță începerea festivității.

În poiană s-a făcut liniște. Se aude glasul invitatului pionierilor, scriitorul Octav Pancu-Iași. Oaspetele povestește despre viața nouă pe care o duce tineretul din patria noastră, despre grija pe care partidul o acordă tinerei generații. Zilele minunate petrecute în tabere, la munte sau la mare, școlile noi care s-au construit în ultimii ani, manualele pe care copiii le primesc gratuit — toate acestea sînt bine cunoscute tuturor.

La un semnal, cinci președinți de unități din raionul Tudor Vladimirescu aprind focul de tabără. Flăcările lui se înalță sus, tot mai sus. Pionierii interpretează cîntece și poezii dedicate partidului, patriei noastre socialiste.

Printre oaspeți au mai fost artista emerită Silvia Chicoș și scriitorul Mircea Sintimbreanu, care au stat de vorbă cu copiii. Apoi soliști ai Ansamblului artistic al Sfatului popular al Capitalei au prezentat un interesant program. În încheierea acestei frumoase acțiuni, din piepturile sutelor de pionieri s-a înalțat un cîntec îndrăgit — „Partidului slavă”. Copiii mulțumesc părintelui lor drag pentru copilăria minunată, pentru viața fericită a tineretului din patria noastră.

AJUTOARE DE NĂDEJDE

În cîntea zilei de 2 Mai — Ziua tineretului din țara noastră, comitetul U.T.M. din comuna a organizat o zi de muncă patriotică. Ca întotdeauna, pionierii au fost printre noi. Împreună cu 42 de pionieri am pornit la curățarea și defrișarea unui teren pe care să-l redăm agriculturii. Cu toții am muncit cu însuflețire. Dar, s-au evidențiat în mod deosebit pionierii Ionescu Marius, Matache Viorica și Stănescu Vasile din clasa a VI-a, Roman Constanța, Tudor Dumitru din clasa a VII-a, și alții. Pionierii școlii noastre vor fi alături de noi și cu alte prilejuri.

ION G. COSMA
comuna Râsvad
reg. Ploiești

În fotografia: cîteva aspecte de la manifestările ce au avut loc în Capitală.

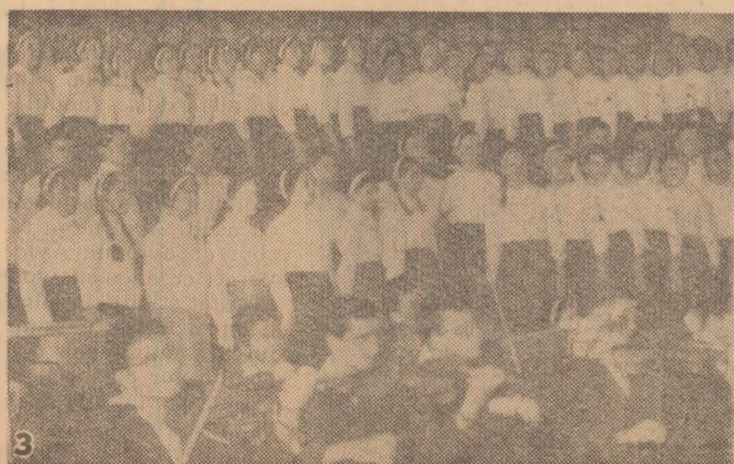
De ziua TINERETULUI

În a doua zi a lunii mai s-a sărbătorit în întreaga țară „Ziua tineretului din R.P.R.”. Cu acest prilej, în case de cultură și cluburi, în căminele culturale și în piețele publice, în parcuri și pe stadioane au avut loc numeroase manifestări culturale-artistice și sportive, la care mii și mii de tineri, pionieri și școlari și-au demonstrat măiestria, talentul.

1) O întreagă flotă de nave de diferite tipuri și mărimi (construite de pionieri) este gata să se avînte pe luciul lacului Herăstrău.

2,3) Tinerii artiști amatori din întreprinderi, instituții și școli redau, în limbajul îndrăgit al cîntecului și dansului, frumusețea zilelor pe care le trăim, înalță imn de slavă patriei, partidului iubit care le călăuzește pașii spre o viață tot mai fericită.

MĂRTURISIRE

Tare mult îmi place să desenez! Dar nu orice. Îmi place mai ales să-mi închipui fel de fel de clădiri: o fabrică de ciocolată, o uzină mare cu hale spațioase, o uzină de aparate de precizie. Dar cel mai mult îmi place să desenez case de locuit. Mari, cu ferestre multe prin care să pătrundă cît mai multă lumină, cu terase mari pe care oamenii să pun multe plante. Pot să vă spun: vreau să mă fac constructor.

Dar într-o zi, s-a întimplat ceva care m-a pus pe gînduri. Desenam, ca de obicei (știți, nu prea mă omoram cu lecțiile și asta se întimpla destul de des!) cînd tata se apropie de masă și rămase în spatele meu urmărindu-mi desenul.

— Păcat că ție nu-ți place munca! L-am auzit deodată.

— Cum, nu-mi place munca?! am sărit ca ars. Dar asta ce fac eu, nu-i munca?

Și-am scos toate desenele mele frumoase să i le arăt, să-l conving că-mi place munca.

— Degeaba! mi-a răspuns el. Cum îți închipui că vei putea proiecta clădiri, că vei putea calcula fundații fără să te apuci serios de învățatură? După cum înveți tu — doar îți cunoșc notele! — nu văd cum ai să reușești...

Nici nu vă închipuiți cît de mirat și necăjit am fost: Era ca și cum, din somn, cineva mă vîrse sub un duș puternic și rece. Mai întii, mi-a venit greu să recunosc că avea dreptate, dar mi-am amintit că și colegii din clasă îmi spusese lucruri asemănătoare. Dacă te gîndești bine, notele foarte bune ale Mariei Teleaș, Stelei Filip sau ale lui Aurel Vlaicu, Rodicăi Nicolescu, Gabrielei Nedelea nu sînt rezultatele unei munci perseverente? Ei se străduiesc, învață lecție cu lecție, serios, sistematic, fără întreprupere! Fără îndoială, tata are dreptate. Iar eu mă înșel închipuindu-mi că voi putea ajunge un constructor priceput doar pentru unicul motiv că știu să desenez.

Și, pentru prima oară de cînd mă știu nu mai mi-a fost la îndemînă cu superficialitatea mea, cu lenea mea. Și tot pentru prima dată mă simțeam stingherit că prietenii mei cei mai buni, Dogaru Eugen, Bria Valeriu și Slavomir Iovanovici sînt copii buni, serioși și silitori pe cînd despre mine, cu notele mele, nimeni nu putea spune așa ceva.

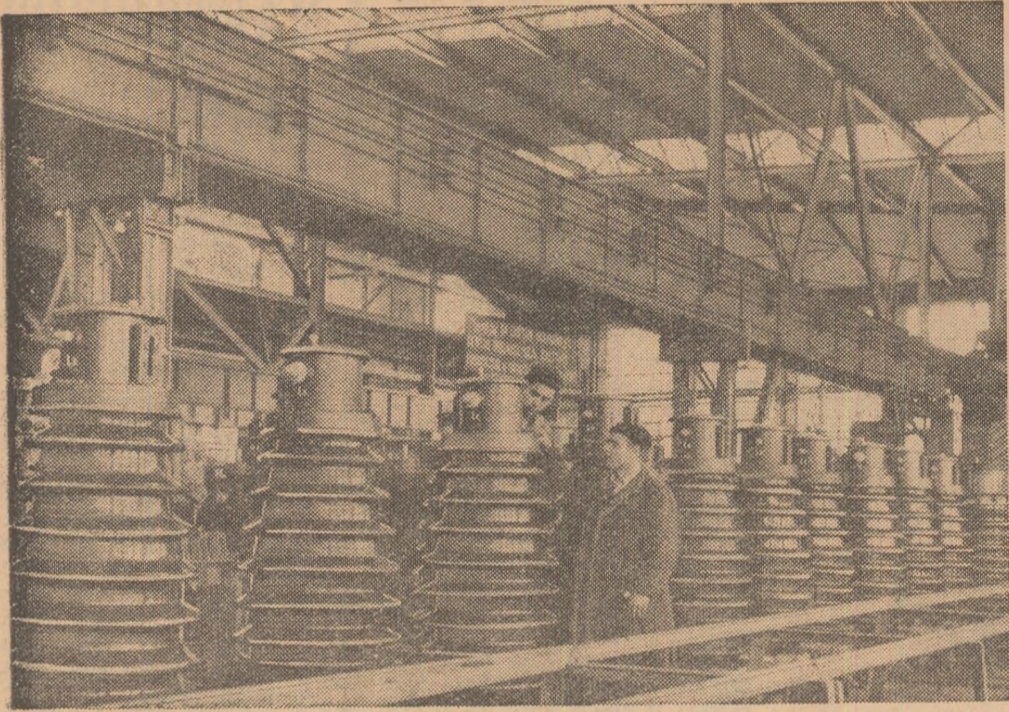
M-am apucat să învăț stăruitor, lecție cu lecție, exercițiu cu exercițiu. Și am reușit. Rezultatul? Pe trimestrul II, o singură medie de 8. Restul numai 9 și 10.

Eu vreau să proiectez construcții frumoase. Dar pentru asta trebuie, așa cum îmi spunea și tata, să-ți placă munca și să ai — neapărat — cunoștințe solide.

RADOSLAV RADU
cl. a VI-a,
Școala medie nr. 1,
Timișoara

p. conf.
E. SKIBINSKI

Printre edificiile industriale înalte în anii puterii populare se înscrie și Uzina „Electroputere” din Craiova. Mașinile și aparatele electrice construite aici sînt apreciate nu numai în țară dar și peste hotare. În fotografie: ultimele verificări la un nou lot de aparate electrice de măsurat tip C.E.S. 110 Kv.

SURPRIZA după VACANȚA

Cînd s-au întors băieții din vacanță, au revenit în practică la uzină cu aceeași nerăbdare: să lucreze alături de laminoriști iscusiți ca maistrul lor, Marin Cerniceanu, să dirijeze uriașul agregat ce transformă metalul incandescent în țevi felurite.

— Mergem la cuptoare?!
— Mergem!

Ca de obicei, după o asemenea lipsă, băieții simțeau nevoia să treacă din nou în revistă totul. Mai întii, se opriră în fața cuploarelor. Coborîră pe nas ochelari cu sticlă liliachie și priviră cu admirație jocul flăcărilor. Apoi urmăriră cu privirea drumul unui pilon de oțel cît stîlpul de telegraf, mecanismele care-l înhățau, automat, cu gheare puternice. Și peste cîteva clipe, iată-l la capătul liniei, pretăcut ca într-un miracol în feavă de foraj sau conductă prin care va gîlgi țifeiul scos din adîncul pămîntului!

De jur împrejur, duduie de flăcări zăgăzuite în cuptoare, zăngănit de metal. Rînd pe rînd, țevile trec de la o mașină la alta, după voia laminoriștilor. Se rostogolesc ca niște fulgere de jeralic, luminînd fețele muncitorilor.

— Jianule!... Nu observi nimic?!... Ia uită-te, Hirjule! Colegul lor, Andrei Nicolae, avea dreptate. Ceva se schimbă cît fuseseră în vacanță.

— Ei, i-ai dat de rost? le zise maistrul, comunist Marin Cerniceanu, văzîndu-i în încurcătură. Se apropie prietenos de ei, gata să le explice.

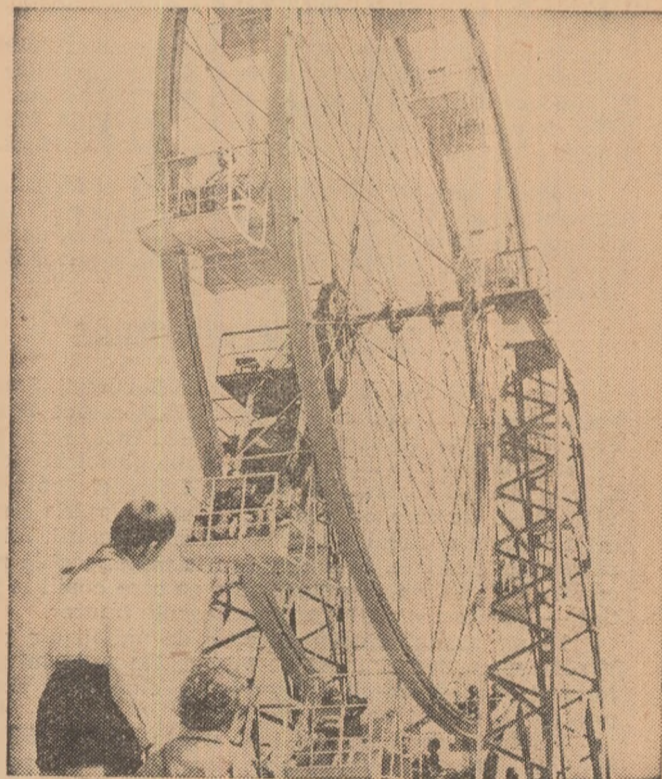
— Dopul! observă un ucenic.

— Da. Erați obișnuiți să vedeți laminoristul schimbîndu-l des, înlocuindu-l cu unul nou. După cîteva bare periorate, se tocea. Se foloseau peste o sută într-un schimb; acum, doar cîteva! Aceasta ne ușurează munca și aduce economii de zeci de mii lei lunar.

Băieții se uită mai atenți, observară jeturi fișnînd din interiorul dopului (ce se înfițează ca un sîredel, în metal), înțeleseseră mecanismul: un șuvoi de apă rece introdusă înăuntru îi menține temperatura scăzută, și deci, duritatea.

Și mai înțeleseseră ceva. Deși mecanizat, și în bună parte automatizat, agregatul acesta de aci, de la „Republica”-București, unde fac practică ei, fusese încă perfecționat. De unde și concluzia că, pentru a face față cum se cuvine cerințelor tehnicii tot mai avansate din uzină, trebuie să nu irosească nici o clipă, să învețe temeinic, cu ardoare! Să devină laminoriști cu înaltă calificare, ca maistrul lor, comunistul Marin Cerniceanu.

AL. DINU IFRIM

Flăcăul de pe tractor

L-am întîlnit pe ogoarele colectivizatorilor din Blaj. Era la vremea amiezii. Soarele îi mîngia fața, iar vîntul primăvărațic îi respira pe frunte părul bălai. Cu miinile pe volan, Sandu privea peste cîmpurile fără haturi pînă departe în zare, acolo unde se ivesc puzderie de case noi — colectivistice — cu sute de antene, pentru radio și televiziune, în-pungînd cerul. Ținut cu dibăcie în frîu, colosul de metal — tractorul — lasă în urma lui sumedenie de brazde adînci și drepte. Ceva mai încolo, alte tractoare dirijate de tovarășii lui Sandu, seamănă în pămîntul reavăn boabe mari, aurii, care vor da în vară vagoane întregi de pîine. O clipă, flăcăul întoarce capul și admiră panorama muncii. Apoi, fața i se luminează de un suris larg, tîneresc.

Mai tîrziu, mi-a mărturisit de ce-i vesel: pentru că are o meserie care îl face să se simtă stăpînul ogoarelor. Este tractorist. Sandu a îndrăgit această meserie cu mulți ani în urmă, mai înainte chiar de a descifra

prima buche a cărții. La început, pentru simplul motiv de a ști să conducă mașina aceea uriașă și complicată, tractorul. Abia mai tîrziu, cînd purta la gît cravata purpurie, a înțeles cît de frumoasă și de importantă este meseria pe care și-a ales-o. Așa se face că, după ce a absolvit școala de șapte ani, în ciuda protestelor părinților, care îi hărăziseră un alt drum în viață, Sandu a plecat la școala de mecanici agricoli din Dumbrăveni. Și după trei ani de studiu, iată, visul lui e gata de împlinire. El, Alexandru Birtolom, face de acum parte din marea armată de oameni ce luptă să smulgă pămîntului mai multe roade. Înseamnă deci, că și de el, că și de munca lui depinde ca țara să aibă mai multă pîine. Cum să nu fie vesel, mîndru, de profesiunea sa?

Deocamdată, se află în practică. Dar peste cîteva luni, după examenul de absolvire, va veni din nou aici, la S.M.T.-ul din Proștea Mare, și poate tot în brigada de la Blaj, dar atunci nu ca un simplu elev-practicant, ci cu o diplomă în buzunar care îi dă dreptul să poarte un titlu aflat la mare cinste și prețuire în țara noastră, titlul de tractorist.

A. MIRCEA

PE SABAR la vale

Pe Sabar la vale
Îți apare-n cale
Nouă așezare:
Sat mîndru, bogat,
Colectivizat,
Cu case-arătoase
Și fete frumoase;
Cu grădini cu flori
Și harnici feciori;
Cu cîmpii bogate,
De rod încercate;
Cu hambare pline.
Dimineți senine,
Frunză, feredeu
Drag sătuc al meu,
Zi de zi, mereu
Tot mai mîndru ești,
Creștii și înflorești.
Tînără grădină,
Sub zarea senină,
În tumultul tău
E și gîndul meu
Și în munca ta
E inima mea.
Pe ogor unit
Azi ne-am înfrățit
La îndemnul lui,
Al partidului...
Cît cuprinde zarea
Crește bunăstarea.
Și iar mărgărit,
Trai nou, fericit,
Viață luminoasă
E la noi în casă.
Foaie de susai,
Pe-un picior de plai
Pe Sabar la vale
Îți apare-n cale
Nouă așezare,
Sat mîndru, bogat,
Colectivizat.

MIHAI ȘEITAN
com. Găiseni,
raionul Titu

Pentru voi, copii!

Înalt și trainic, cu jgheabul lucios ca oglinda, lustruit cu hărnicie de... fundul pantalonilor și de rochițe, toboganul, ca un voinic din poveste te cheamă la școala curajului. Voinicil de o șchioapă îl iau cu asalt. Apoi merg să facă un zbor cu avionul. Avioane adevărate cu elice și... volan, zboară rotat și iute, învălmășind copacii și florile parcului într-un iureș amețitor sub ochii uimiți ai piloților cu nasul cîrn, uneori puțin... întimidați. (Aici nu-i ca la carusel).

Călușei sînt ceva mai liniștiți și apoi e trăsura — totuși

mai sigură — în care stau, serioase, fetele cu fundulițe.

Cei care n-au cutezanța să se măsoare cu înălțimile, întorc spatele — cu ușor regret — toboganului și aparatelor de zbor, trec pe lingă liniștita roată uriașă și se opresc la... balansoar.

Aparate de gimnastică și de zbor. Grămezi cu nisip, pomi, iarbă și flori. Soare și aer înmiresmat...

Parcul copiilor, orașelul copiilor, magazinul copiilor... Expresii întîlnite din ce în ce mai des în vorbirea obișnuită. Între două blocuri mari din

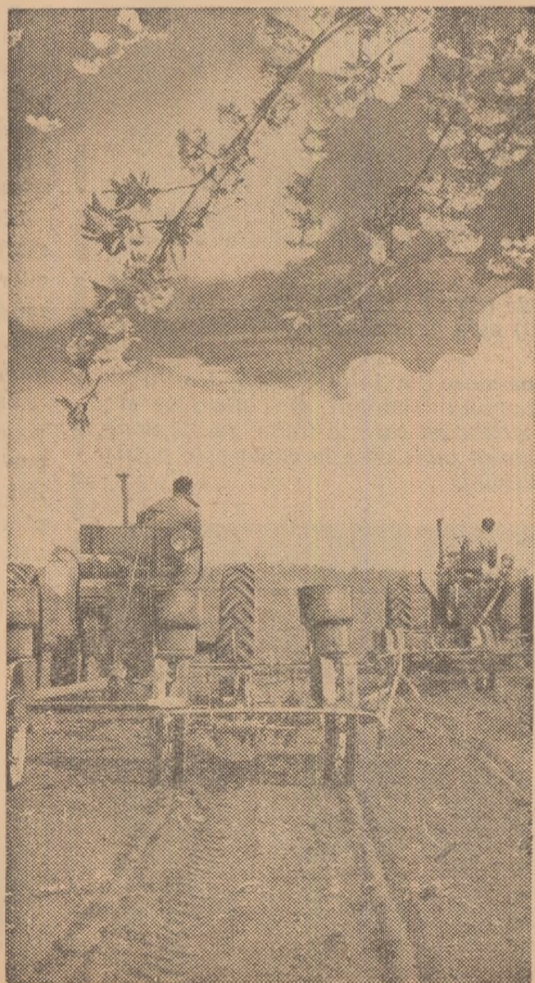
Roata cea mare — unul din punctele de atracție pentru cei mici din Parcul de cultură și odihna „Herastrău”.

jurul cărora abia s-au mutat macaralele au apărut balansoare, gropi de nisip și aparate de gimnastică... Pentru voi, copii!

Școli mari și spațioase, locuințe luminoase, parculețe, tabere pionieresti, trenuri pionieresti... Toate acestea fac parte din darul partidului nostru pentru voi, copii!

Datorită politicii înțelepte a partidului, agricultura noastră socialistă este înzestrată permanent cu noi tractoare, semănători și alte mașini agricole, care contribuie la obținerea unor recolte bogate.

În fotografie: în însămînțatul porumbului pe ogoarele înfrățite.

PAGINI DE GLORIE

De-a lungul milenarei sale istorii, poporul nostru și-a vărsat de nenumărate ori sângele în apărarea independenței țării, în apărarea patriei.

Ospitalier cu prietenii, poporul nostru a știut atunci când a fost atacat să-și apere „sărăcia, și nevoile, și neamul” cum nota marele nostru poet Mihail Eminescu.

Astăzi, când a alungat sărăcia, când și-a clădit o patrie liberă, socialistă, poporul nostru este mai pregătit ca oricând să și-o finalizeze prin noi fapte de eroism în muncă, dar să și-o și apere la nevoie.

Iată, mai jos, câteva rinduri numai, din noianul paginilor de glorie înscrise de poporul nostru în istoria luptei sale pentru independența patriei.

Un țaran simplu

Se numea Vasile Mohor. Era în zorii zilei de 5 septembrie 1877 și turcii încetaseră pentru o vreme focul. Rupți, nemîncați, soldații regimentului 6 Călărași se odihneau la marginea unui lan de porumb.

Cu armele și calul alături, Vasile Mohor se gîndea la cei rămași acasă, la coșarul pe care-l părăsise într-o rină, la cîte și mai cîte. Mușca molcom dintr-un ciucălău de porumb crud și privea, cînd și cînd, zarea roșiatică: acolo lupta mai era în toi, acolo mai muriau oameni.

Deodată — sunetul de atac al goarnei. Pe oal se simți mai întremat, parcă. Se repezi înainte. Un glonț îl izbi în mîna stîngă pe Mohor, dar el nu-l simți: nu departe, flutura, în lumina turbure încă a zilei, un steag cu semilună, steagul osmanliilor. Se avîntă, trecu printre spânji și iatagane și iată-l lîngă steagul turc. Sabia lovi cu sete, turcul se prăvăli și steagul cu semilună încăpu în mîinile călărașului.

Turcii, nemaizărindu-și drapelul o rupseră la fugă, urmăriți de ai noștri. Și în clipa victoriei, abia atunci Mohor simți șiroindu-i sângele. Cu steagul cotropitorului capturat, se prăbuși în marginea cîmpului de porumb. Și înaintea ochilor îi înflori, într-o ultimă încordare, oasa părintească din sătucul pitit la poale de Carpați.

În sat la Iieni

În sat la Iieni, lîngă Sf. Gheorghe, se dădeau lupte înverșunate.

Altă zi de septembrie — septembrie 1944. Fugăriți din urmă de trupele romîne și sovietice, fasciștii germani făceau totul pentru a se mai menține o clipă pe bogatul pămînt romînesc, pe care l-au jefuit și umilit atîta.

Numai cu o mîină de viteji, sublocotenentul Gheorghe Turturică împiedică regruparea unei unități de tancuri fasciste. Un tanc zace răsturnat în șanțul șoselei, altul arde cu flacără vie, pe cîmp. Dar fasciștii vin și vin, iar grenadele lui Gheorghită — rămas singur —

sînt tot mai puține. Iată — ultima grenadă.

Sublocotenentul se furișează prin șanț spre matahala cu crucea încîrligată pe blindaj. Un salt, și iată-l pe turelă. Trage cuiul grenadei, saltă capul turelei și o zvîrle înăuntrul tancului.

Explozia a cutremurat văzduhul — ultimul dintre tancurile fasciste a fost oprit. Dar explozia a curmat și firul vieții eroului sublocotenent Gheorghe Turturică din divizia de panduri „Tudor Vladimirescu”. Alături de tanc, zdrobit, a cuprins într-o ultimă îmbrățișare pămîntul drag al patriei, pe care a iubit-o și a apărat-o pînă în ultima clipă a vieții sale.

ȘT. Z.

În zilele acestea, la MUZEUL MILITAR CENTRAL.

A XVIII-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist

La Palatul pionierilor din Praga, copiii le sînt create condiții pentru a desfășura o bogată activitate în multiplele cercuri existente aci. În aceste zile de primăvară, o activitate intensă o au pionierii de la cercul de timplărie. Așteptînd cu emoție și bucurie sosirea păsărilor călătoare, ei le-au pregătit — după cum se vede și din fotografia alăturată — căsuțe noi, confortabile!

DE PE GLOB

CREAȚIA MUZICALĂ ROMÎNEASCĂ se bucură de un larg renume peste hotare. În U.R.S.S., Brazilia, S.U.A., Australia, Chile, Canada, Olanda, Finlanda, Elveția etc. au fost expediate pînă acum mii de discuri cu creații simfonice și cîntece populare romînești. Astfel, din creația lui George Enescu au fost expediate în U.R.S.S. cîteva mii de discuri cu cele două rapsodii, iar în R. P. Polonă și R. P. Bulgaria — Suita nr. 3 pentru orchestră („Săteasca”) și „Impresii din copilărie”.

ÎN SIBERIA SOVIETICĂ, pe fluviul Enisei, în apropiere de satul Șuşenskoe, acolo unde a fost deportat V. I. Lenin la sfîrșitul secolului trecut, se va construi o hidrocentrală cu putere de 6 360 000 kW. Hidrocentrala va intra în funcțiune în anul 1970, o dată cu aniversarea centenarului nașterii lui V. I. Lenin.

DUPĂ CUM A ANUNȚAT Agenția indoneziană de presă „Antara”, patriștii din colonia britanică Sarawak au întreprins un puternic atac împotriva unităților coloniale în regiunea Gumbang, în apropiere de localitatea Djagar Bambang. În urma ciocnirilor care au avut loc au fost răniți 20 de soldați englezi. Patrioții au capturat o mare cantitate de arme și muniții.

APROAPE 2 000 DE ȚĂRANI FĂRĂ PĂMÎNT din regiunile sudice ale Turciei au organizat recent o demonstrație în orașul Adana, cerînd înfăptuirea imediată a reformei agrare. Agențiile de presă relevă faptul că această manifestație a țărănimii turce este fără precedent ca amploare.

DE ZIUA

TINERETULUI

La 2 Mai s-a sărbătorit Ziua tineretului din patria noastră, strălucitoare manifestare de tinerețe și voie bună, de entuziasm și optimism. Parcă izvorite direct din fabrici, din gospodăriile colective, din școli și facultăți, purtînd cu ele clocotul viu al locurilor de muncă, șuvoaiele tineretului răspîndite pe străzi și stadioane, prin parcuri și casele tineretului poartă în ele luminile și culorile lunii mai și ale primăverii patriei noastre.

La Craiova 58 de formații artistice au desfășurat pînă seara tîrziu programele lor bine pregătite. La Iași mii de tineri au participat la carnaval. La Ploiești și Constanța, la Brăila, Timișoara și Cluj stadioanele erau neîncăpătoare. La Baia Mare spectacolele prezentate de formațiile artistice pe scena uriașă amenajată pe Cîmpul tineretului s-au prelungit eu un vals al tinereții la care au fost antrenați mii de băieți și fete.

Bucureștii și pădurile din împrejurimi, Parcul și Lacul Herăstrău, au fost parcă

transformate în imensă scenă pe care tinerețea își desfășura optimismul și entuziasmul caracteristic: cîntece și dansuri, competiții sportive, canotaj și zboruri acrobatică cu avionul și planorul și îndrăznele salturi cu parașuta. O necontenită întrecere în care forța, curajul și măiestria și-au spus cuvîntul în fața sutelor de mii de spectatori, au grăit convingător despre viața minunată și luminoasă a tineretului din patria noastră. Și este firesc să fie așa. În patria noastră se desăvîrșește construirea socialismului. Alături de vîrstnici participă și tineretul cu avîntul și entuziasmul izvorit din bucuria de a fi cetățean al unei țări libere, înfloritoare.

În tinerețea și frumusețea patriei noastre, în realizările întregului popor, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român își au izvoare nesecate optimismul, hărnicia, forța și entuziasmul tineretului nostru, luminile care au strălucit în desfășurarea sărbătorii tinereții din patria noastră.

În fiecare an, la 7 mai se sărbătorește Ziua radiofoniei.

Radiofonia și televiziunea s-au dezvoltat considerabil în țara noastră în anii puterii populare. Noi posturi de radio-emisie, extinderea radiofonicității, un puternic post de televiziune — sin roade ale politicii partidului de care se bucură poporul nostru

Numărul deținătorilor de aparate de radio și televizoare crește zi de zi. Rețelele de radiofonicitate asigură în toate colțurile țării transmiterea programelor posturilor noastre de radio, unor mase largi de ascultători, iar antenele televizoarelor, răsar mereu pe noi acoperișuri.

La Casa Radiodifuziunii se elaborează și înregistrează simultan 18 programe vorbite, 8 programe muzicale, 3 programe de teatru și înregistrarea simultană a 10 programe din exterior. Studiourile regionale au emisiuni zilnice.

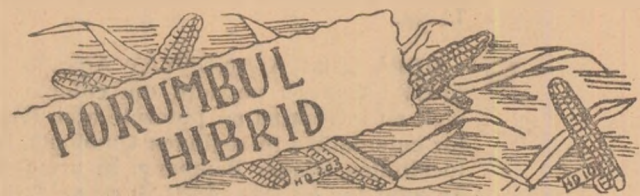
Radioul, această minunăție cucerire a omului a pătruns azi în cătunele cele mai îndepărtate. În palatele și casele pionierilor, cercurile de radioamatori desfășoară o activitate rodnică. Pionierii stabilesc numeroase legături cu copiii din alte țări, cărora le transmit, pe calea undelor, mesajul lor de prietenie

RADIOFONIA ZIUA

Toate acestea sînt produse ale Uzinei „Electronica” din Capitala.

La stația de radio emisie-recepție YO3KPA de la Palatul pionierilor din București. Pionierii Florian George și Moraru Donca stabilesc o legătură în eter cu stația de emisie-recepție YO2KAC de la Palatul pionierilor din Timișoara.

procesul prin care se poate obține un porumb hibrid?

Dacă veți trece în luna iunie pe lângă terenul semănat cu porumb de la Stațiunea micilor naturaliști a Palatului pionierilor din București, să nu vă cuprindă mirarea observînd rînduri de porumb cu partea de sus retezată, iar între ele rînduri cu vîrfurile normale! Aici are loc o intensă activitate de obținere a hibrizilor de porumb.

Încă din prima jumătate a lunii aprilie pionierii au însămînțat în rînduri alăturate, la o adîncime de 8—10 cm., semințe din două soiuri diferite de porumb. Soiul mamă (cel cu partea de sus retezată) se coace mai devreme, iar soiul tată (cel cu vîrfurile normale) dă o recoltă mai mare de boabe. Deoarece metoda hibrizării cere ca soiul mamă să nu primească polen propriu, pionierii au îndepărtat floarea bărbătească a plantei mamă. Acum, soiul tată se bucură de drepturi depline, cernîndu-și lin și nestîngerit polenul auriu pe mătasea soiului mamă

unde, sub mîngîierile calde ale soarelui, cu timpul începe să apară șiragul de mărgelă aurii. Dar pionierii nu așteaptă ca polenul să se cearnă la împlinire, ci trecînd printre rînduri, ei apleacă planta tată și o scutură ușor peste mătasea lucitoare a știuletelui.

Din acești știuleți vor ieși semințe hibride, care au asemănare atât cu planta mamă, cît și cu planta tată. Semănate în anul următor, ele vor da o recoltă bogată de porumb.

prof.
VIORICA DUMITRU

Fruntași la învățătură și în activitatea pionierească

MICLĂU AURORA,
cl. a IV-a,
com. Hidișel de Sus,
raionul Oradea.

VLAD CONSTANTIN,
cl. a V-a,
Șc. de 8 ani nr. 103,
București.

DINICĂ I. CONSTANȚA
cl. a V-a B,
Șc. de 8 ani Bărcănești,
raionul Urziceni.

DINICA GH. ION,
satul Balașoleni, com.
Ogrăzeni, raionul Vi-
dele, reg. București.

Din trecutul științei și tehnicii românești

Mîini de aur*)

Invenții și descoperiri făcute pe meleagurile Romîniei, ai căror autori să fie cunoscuți, datează cam de vreo două veacuri și jumătate. Istoria inventivității poporului nostru însă este cu mult mai veche.

Citeva exemple, dintre nenumăratele ce se pot da, sînt edificatoare.

Printre interesantele instalații pentru folosirea energiei apelor construite de meșterii noștri populari, atrage în mod deosebit atenția moara cu „roată de făcaie”, o roată cu palete scobite în formă de căuș, peste care apa cade din scoc, asigurînd obținerea unui randament ridicat în funcționare. O astfel de moară poate fi văzută la Muzeul tehnic din București. Copia ei există însă și la Muzeul cuceririlor tehnice din München, fiind dată ca pildă a geniului popular și prezentată ca mașină de forță de importanță istorică; totodată, inscripția din muzeul german arată că, deși rudimentară ca aspect, roata cu făcaie este precursora roșilor Pelton, caracteristice turbinelor de apă moderne!

La Muzeul transporturilor din Berlin, figurează, de asemenea, la loc de cinste un exponat românesc. Este vorba de un modest vagonet pe șine de lemn, datînd din jurul anului 1500 și provenind de la o mină de aur din Brad. În textul explicativ al muzeului, se arată că este vorba de cel mai vechi vehicul purtat pe șine cunoscut în istoria tehnicii transporturilor (modelul vehiculului figurează și la Muzeul tehnic al Căilor ferate din București).

Și acum, un exemplu din cu totul alt domeniu. Este vorba de extraordinara rezistență față de vreme pe care au dovedit-o picturile murale exterioare ale unor monumente din nordul Moldovei, datînd din secolele XV-XVI (*Humor, Voroneț, Sucevița, Arbura* etc.). Se știe că în mod obișnuit, monumentele se pictează în interior, exteriorul, supus intemperiei, fiind decorat prin alte mijloace. Meșterii noștri populari au expus însă splendecele lor creații multicolore crivățului și furtunii și ele și-au păstrat secole la rînd coloritul proaspăt și strălucirea, fiind pe drept comparate cu covoarele orientale din aceeași perioadă. Autorii necunoscuți ai picturilor descoperiseră un „secret”, care a conferit operei lor o extraordinară splendoare și rezistență, secret care însă nu s-a transmis pînă la noi.

Referindu-se la măiestria meșterilor moldoveni, cunoscutul istoric al artelor Mihail L. Alpatov scrie: „În nici o altă țară din Europa, nici măcar în patria clasică a picturii murale, Italia, nu vom găsi ceva cît de cît asemănător”.

Meșteșugarii noștri erau atât de pricepuți în producerea coloranților încît rodul muncii lor constituia un articol obișnuit de export către fabricile de postav din Franța, țară care producea și ea coloranți de calitate superioară.

Să amintim și de aurarii și argintarii transilvăneni, care dețineau rețete originale de lucru. Lucrările lor rivalizează, în secolele XIV-XVI, cu cele mai izbutite produse ale vremii. Emblema de gală a lui Ludovic I, păstrată la Aachen, este opera unor aurari din școala clujeană. Aceiași școală a realizat splendide statui ecvestre, printre care cea din Praga, creația fraților Martin și Gheorghe din Cluj. August, regele Poloniei, avea în 1542, drept aurar regal, un transilvănean.

În meșteșugul armelor istoria a consemnat unele creații remarcabile. Un român, Orban, turnător de tunuri, era un făuritor priceput de „arme și unelte pentru strica zidurilor”. El a dirijat focul tunurilor cu ajutorul cărora turcii au cucerit Constantinopolul, după cum mărturisește cronicarul turc Laonic Chalcocondil. Turnătorii de tunuri din Brașov și Sibiu, ca și armurierii din aceste orașe, erau mult apreciați. „Însuși țarul Rusiei, Ivan al III-lea — scrie Ștefan Pascu, membru corespondent al Academiei R.P.R. — cerea Regelui Matei Corvin, la 1488, turnătorii de tunuri”.

În secolul al XVI-lea, moldovenii construiesc un soi de originale tunuri multiple, alcătuite din baterii de 6 sau 8 tunuri, așezate „în așa mod, încît dîndu-se foc unuia din tunuri, pe dată izbucnesc pe rînd și celelalte, urmînd 6 sau 8 detonări” — după cum scrie istoricul polonez M. Bielski; el a descris bătălia din 1531, în care domnitorul Petru Rareș folosise tunurile multiple, și le-a și desenat, documentul păstrîndu-se pînă astăzi.

(Va urma)

*) După articolul din revista „Veac Nou” nr. 16 semnat de I. M. ȘTEFAN și D. MOROIANU

SPORT

De vorbă cu fotbalistul ION IONESCU

L-am întâlnit de curind pe Puiu, — așa-l numesc colegii și prietenii pe Ion Ionescu, centrul atacant al echipei Rapid, unul dintre cei mai populari fotbaliști din țară.

— Te-aș ruga să dai micilor iubitori ai fotbalului din țara noastră câteva date din „lunga” d-tale activitate fotbalistică.

— Desigur, glumiți. Deși au trecut peste 10 ani, parcă ieri jucam în echipa de fotbal a Școlii de 8 ani nr. 16 și în echipa Palatului pionierilor.

— Deci activitatea d-tale fotbalistică numără totuși peste 10 ani.

— Dacă numărăm și anii „abecedarului” în fotbal, desigur, numără. Dar care jucător n-a avut înaintea activității sportive oficiale anii săi de ucenicie? Cum aș putea numi altfel perioada primelor noțiuni,

primelor elemente tehnice pe care le-am primit în echipa Palatului pionierilor. Jucam și atunci, ca și acum, tot centru atacant. Și tot ca și acum, poate chiar mai mult decât acum, driblam foarte mult... Colegii, detașamentul de pionieri, m-au ajutat să joc mai mult pentru colectiv, să nu fiu individualist. De atunci am simțit spiritul de echipă, sensul aceluși „unul pentru toți”.

— Au trecut anii...

— Da, au trecut anii, am terminat școala, m-am înscris la Institutul de cultură fizică pe care-l voi absolvi peste o lună și... am jucat fotbal. De doi ani sint în categoria A, la echipa „Rapid”-București. Astăvară am jucat pentru prima oară în echipa Republicii Populare Romine, în cadrul turneului din Maroc. Am marcat chiar și un gol, la Marakkech, în meciul cu selecționata orașului.

— Speranțe, dorințe?

— Profesional vorbind, aș vrea să devin un bun profesor de educație fizică, iar pe linie sportivă doresc două lucruri: echipa mea — „Rapid” — să joace cât mai bine, obținând rezultate de valoare, iar eu să fiu din nou selecționat în... echipa țării.

M. POP

CONCURSUL DE FOTOGRAFII

ORGANIZAT
IN CINSTEA
ZILEI
DE 1 Iunie

INVĂȚĂM UN NOU
CINTEC

Fotografie executată la cer-
cuț de foto de la Casa de
copii școlari mixta-Prun-
dul Birgăului, raionul Bis-
trița, regiunea Cluj.

La... start!

Zilele trecute am organizat o competiție sportivă foarte interesantă. Această competiție a cuprins alergări de viteză și o ștafetă. Pionierii Cristea Aurelia și Durbăcă Maria s-au clasat pe locul I; Nașca Petra și Daniilă Vasilica pe locul II, iar pe locul III s-a clasat Gheorghita Corina. La băieți, pe locul I s-a clasat Ciucion Gheorghe și Calin Gheorghe; pe locul II Peșu Gheorghe; iar pe locul III s-a clasat Peșu Hristu. Asemenea competiții vom mai desfășura cât de curind.

DUCICA FLORICA
Șc. medie Cerna, raionul
Măcin

O activitate plăcută

Am așteptat cu nerăbdare zilele însorite ale primăverii pentru a începe, la școală, activitatea sportivă în aer liber. Nu pierdem nici un prilej pentru organizarea întrecerilor sportive mai ales la sărituri în lungime și înălțime. La săritura în lungime s-au remarcat Mandache Ilie, Stuparu Gheorghe și Voicu Marin. La săriturile în înălțime s-au remarcat Frunza Ion și Cordureanu Aurel. Care mai de care ne încercăm puterile la sărituri sau facem exerciții. Și fetele se antrenează... fac exerciții de gimnastică. Această activitate se desfășoară într-o atmosferă veselă și fericită.

N. FRUNZĂ
cl. a VI-a A
Șc. de 8 ani Branet,
com. Birza, raionul Bași.

Amenajați singuri O BAZĂ SPORTIVĂ simplă

Zilele trecute pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani din comuna Manoleasa-Volovăț, regiunea Suceava, sub îndrumarea profesorului de educație fizică au pornit la amenajarea în apropierea școlii lor, a unei baze sportive simple.

Un ajutor prețios la amenajarea bazei le-a dat și gospodăria colectivă din comună, care a procurat stâlpii necesari pentru porțile terenului de fotbal și ai terenului de volei.

În afară de terenul de fotbal și de cel de volei, s-a mai amenajat și o groapă de sărituri. În această acțiune s-au evidențiat pionierii Rotaru Alexandru, Grădinaru Aurel, Dirvaru Dan, Iacovlev Ortansa, Grigoricu Pavel, Todireanu Elena, Cioban Cecilia, Timofte Constantin, Grosu Dumitru și alții.

În curind, ei vor organiza pe noua bază sportivă primele întreceri la fotbal, volei și gimnastică, mai întâi pe școală, apoi cu celelalte școli din comunele apropiate.

Pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani, Iscroni-Petroșani, au început și ei de curind să-și amenajeze o bază sportivă simplă în curtea școlii. Ea va avea un teren de volei, o groapă de sărituri, un teren de handbal și porticul de gimnastică.

Pionierii Șerban Maria, Drăghici Ileana, Iacob Maria, Sicoe Sorin, Matei Romea și alții, alături de utemiștii din școală, s-au evidențiat în această muncă.

SPORT

3-1 pentru noi

Într-o frumoasă duminică de primăvară în comuna noastră au sosit prietenii de la Școala de 8 ani din Holod. Pe terenul de fotbal urma să aibă loc o întâlnire amicală de fotbal între echipa școlii noastre și echipa oaspeților.

Meciul a început cu un joc dinamic, cu pase rapide. Cine va marca primul gol? Răspunsul îl primim în minutul 16 al primei reprize când Gale (din echipa noastră) înscrie primul gol! Tot timpul care a rămas până la încheierea primei reprize echipa adversă n-a putut egala. Abia în minutul 5 al reprizei a II-a echipa din Holod înscrie un gol în poarta noastră, printr-o lovitură de la 11 m. Scorul este 1—1. În minutul 21 și 27 însă, jucătorii noștri mai înscriu încă două goluri, astfel că meciul s-a încheiat cu scorul de 3—1 pentru pionierii școlii noastre.

DĂRĂBAN ION
cl. a VII-a
Școala de 8 ani,
comuna Vintere,
raionul Salonta

TRANDAFIR DANIEL,
cl. a VII-a A
Școala de 8 ani,
comuna Topraisar,
raionul Negru Vodă

pionieresc

Un meci viu disputat

Într-una din zile, pionierii clasei noastre au provocat la un meci de volei pe pionierii clasei a VII-a B. Provocarea a fost primită cu bucurie. Am ales pe cei mai buni jucători, ne-am alcătuit formațiile și am început jocul. Pe marginea terenului s-au adunat mulți copii care îmbărbătau când o echipă, când alta.

...Încep primele pase. Clasa a VII-a A se remarcă printr-un joc viu cu multe combinații. Rind pe rind servesc mingile Izmet Suliman, Amet Galip, Pătrașcu Dorel și Vină Tudor. Cîștigînd set după set, toate strădaniile echipei adverse de a egala s-au dovedit zadarnice. Meciul s-a încheiat cu scorul de 3 la 1 în favoarea noastră, a clasei a VII-a A.

A fost o întrecere amicală interesantă care ne-a ajutat în pregătirea pentru viitoarele meciuri pe care le vom mai avea cu alte clase.

ÎNTEPRINDEREA

Chiaia Lifschitz

ORADEA

PUNE ÎN VÎNZARE PRIN
CĂMĂRĂRII DE STAT

JUCĂRII
originale ca:

- Jucării cu bila.
- Jucării „Ai răbdare”.
- Mica bucătăreasă.
- Servici sirop.
- Sîrlează cu elice.
- Barca cu pinze.
- Alpinist.
- Micul frizer.
- Să dereticăm casa păpușii.
- Pistolet.
- Pistol cu minge.

Încălțăminte comodă, durabilă și ieftină pentru copii cu marca „Durabil” produsă de Întreprinderea „Nikos Be'oianis”-Timișoara.

COOPERATIA DE CONSUM DIN REGIUNEA SUCEAVA

asigură cititorilor
de orice vîrstă

PRIN UNITĂȚILE DELA SAȚE
AUTO-CARAVANA ȘI PRIN
„CARTEA PRIN POȘTĂ”

cam mici, iar oftatul, oricât de repetat, nu e totuși o metodă de... repetare. Deodată Spirache se luminează, ca și cum soarele unei idei mari ar fi răsarit undeva sub fruntea sa încrunțată. Se va scuza! Dar nu o scuza oarecare, îmbolmojită gîtit, ci una chibzuită, adînc și pe toate laturile judecată, și mai ales adînc și cu cît mai multe laturi. Întîi o va scrie pe caiet, apoi o va învăța ca pe un rol, cuvînt cu cuvînt, pînă la ultima intonație.

SCUZA

de MIRCEA SÎNTIMBREANU

Zi grea. Recapitulare. Orarul cu rubricile sale pătrate, așezat deasupra măsuței, pe perete, îl privește muștrător. Afară e cald, iar vrăbiile ciripesc amestecate de soare. Ele nu au orar. Ele nu au recapitulare. Spirache oftează adînc, repetat, și abia cînd umbra teiului din fața casei s-a alungit, dînd semn că soarele se pregătește de culcare, tresare înfiorat. Umbra a coborît, se vede, și în inima lui de elev cu note

Sub geam se aude, fluieră, semnalul ce-l cheamă la joacă. — Mămico, ieși matala pe balcon și spune-i lui Barbu că nu sînt acasă. Am de învățat. Curînd se întunecă de-a binelea și noaptea își anină bucăți pătrate de întuneric în pervaz. Spirache învață. A lăsat să treacă pe sub geam și pe Gigel, și pe Ionel, care îl chemau la o partidă de nasturi. Obsesiv dar victorios, recită în neștire scuza: pagina întîia,

verso, anexa numărul I, vezi apoi o săgeată din nou pe pagina întîi și finalul:

— „Tovarășe profesor, vă rog să mă iertați că n-am putut să-mi pregătesc pentru astăzi lecția din motive bine întemeiate! Punctul 1, litera a: bunica a fost bolnavă și m-a trimis mămica la farmacia nr. 1 și această a fost închisă pentru inventar... inventar. Litera b: și cînd m-am întors acasă am găsit poarta închisă și cheia nu era la locul ei, deoarece mama era dusă la o mătușă, iar mămica lucrează în schimbul doi... Punctul 2: așa că n-am știut ce lecție avem pentru astăzi... Săgeata, vezi verso, aha: Dar îmi iau angajamentul...”

Din stradă pătrunde un nou semnal. Spirache înalță din umeri:

— N-ai decît să fluieri... Și, mulțumit de tăria sa, ia scuza de la capăt.

A doua zi, Spirache este scos la lecție. De-abia a ieșit din bancă și a început să-și debiteze rolul.

— „...Așa că n-am știut ce lecție avem pentru astăzi din motive bine întemeiate și vă rog să mă scuzați, deoarece mămica... mămica...”

În bancă Barbu își aruncă ochii pe hirtie și îi suflă:

— Bunica!
— Da, bunica... Bunica a fost la inventar.

— Farmacia, Spirache!

— Da, farmacia nr. 1 s-a dus la o mătușă tocmai în Tei... Suflă, su-flă! Aha, mi-am amintit... Spirache îi dă drumul cu un suflu nou:

— Și fiind singur acasă am știut, adică n-am știut unde a pus mămica cheia...

S-a poticnit din nou și-acum încheie jalnic căutînd un martor printre colegi:

— Și puteți întreba și pe Dumitru. La mine în orar era romina.

Profesorul îl privește lung, atît de lung, încît Spirache palid, prăbușit, își dă seama că a pierdut bătălia scuzei.

— În cît timp ai învățat pe de rost scuza asta? — întrebă rece profesorul.

— În două ore, tovarășe profesor.

Profesorul e nedumerit.

— Bine, dar în două ore învățați perfect lecția la istorie.

— La istorie da, tovarășe profesor... Dar scuza era și pentru botanică.

A doua zi, după masă, zi de cotitură. Adevărată recapitulare!

Orarul cu rubricile sale pătrate, așezat deasupra măsuței, în perete, îl privește pe Spirache energic, hotărît. „Nu merge cu scuza, asta-i, nu merge cu scuza!” recunoaște în sfîrșit Spirache.

La Teatrul Tândărică „DRUMUL PIPERULUI”

Premiera piesei „Drumul piperului” a avut loc — duminică 21 aprilie a.c.

Celebra călătorie a lui Maqellan în jurul pămîntului este subiectul piesei în două părți. „DRUMUL PIPERULUI” de Costel Popovici prezentată pe scena teatrului „Tândărică” din București. Spectatorii înfînesc cuplul om-păpușă (cavalețul Pigafetta — Tândărică, păpușă minuită de Carmen Stamatiade, voce: Silvia Chicoș), amîndoi fiind comentatorii peripețiilor acestor călătorii.

Deosebit de simpatică este apariția lui Tândărică — prieten cunoscut al copiilor — care se dovedește foarte pregătit pentru a asista la această călătorie. Tândărică își expune cu vioiciune cunoștințele însușite la școală, participă sufletește la bucuriile și greutățile călătoriei, nu este indiferent cînd spaniolii se dovedesc aspri și cruzi cu indigenii, este mîndru cînd corabia „Victoria” se întoarce în Spania cu misiunea îndeplinită. Doar călătoria lui Maqellan a constituit un lucru foarte important în epoca respectivă, și anume că pămîntul este rotund.

Contribuția binevenită a lui Tândărică — personaj al piesei — muzica de scenă a lui Pascal Bentoiu, construcția originală a păpușilor create de Ella Conovici, sînt unele din elementele izbutite ale spectacolului. Autorul piesei a demonstrat corect motivele și condițiile călătoriei lui Maqellan. Nu a realizat însă și concentrarea necesară în textul literar. Prima parte, a pregătirilor călătoriei, este prea lungă. Îndefinitiv, spectatorii sînt nerăbdători să urmărească călătoria propriu-zisă. Pe parcurs, se creează impresia unei expunerii dramatice cam generale, acțiunea este urmărită cam pe aceleași cîteva planuri.

Spectacolul dovedește însă străduința colectivului, care a muncit la realizarea lui și, prin însuși subiectul său, trezește interes în rîndurile copiilor.

M. DIACONU

„Pentru pionierii țării”

Versuri de N. TĂUTU

O succesiune de imagini luminoase din copilăria voastră fericită străbate paginile volumului de poezii dedicat vouă de poetul Nicolae Tăutu. Inspirat din dragostea față de partid și de patrie, din dragostea față de pionieri, poeziile transmit sentimentul de mîndrie pentru copilăria voastră senină, încredere deplină în viitor și recunoștință pentru partid. Partidul este acela care a condus lupta poporului pentru ca viața în patria noastră liberă să fie

Scriitori, oaspeți ai copiilor

Duminică, 28 aprilie a.c., a avut loc la Roman o întîlnire a scriitorilor Octav Păncu-Iași și Mircea Sîntimbreanu cu pionierii din oraș întîlnire organizată de „SCINTEIA PIONIERULUI” în colaborare cu COMITETUL ORĂȘENESC U.T.M. ROMAN.

Scriitorii i-au felicitat pe copiii din oraș pentru frumoasele acțiuni pionierești pe care le-au desfășurat în activitatea lor. Apoi, le-au citit bucăți literare și s-au referit la aspecte din viața lor de școală.

Copiii au vorbit despre eroii și înălțările din cărțile celor doi scriitori, au apreciat interesul cu care le-au parcurs, învățămintele folositoare însușite în urma acestor lecturi. Ei au aflat de la scriitorii-oaspeți amănunte despre munca lor de creație, cum s-au inspirat din viață, la ce volume lucrează în prezent.

La sfîrșitul întîlnirii pionierii au prezentat un frumos program artistic.

astăzi fericită. De aceea e sinceră și firească dorința pionierilor de a dărui partidului tot ce au ei mai de preț:

„...Sînt doar un spic din holda crescută înzecit pe-ogoarele unite prin marile elanuri; în fiecare boabă o rivnă am dospit...pe cea mai coaptă boabă și-o dăruiesc din lanuri”.

(„Daruri partidului”)

Evocînd unele momente ale trecutului, nu prea îndepărtat dar sumbru, poetul scoate și mai mult în evidență contrastul dintre viața voastră senină și luminoasă și viața tristă a copiilor din capitalism, pe care voi o cunoașteți numai din cele aflate de la părinții voștri sau din cărți:

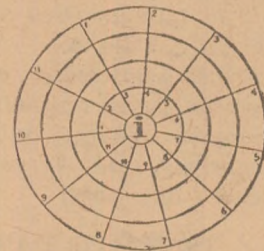
„...Tu n-ai să știi copilul meu vreodată Cînd astăzi mergi la școală surîzînd Ce-nseamnă frig și mîna înghețată Nici să adormi, pe-abecedar, flămînd”.

(„Copilăria noastră”)

Aspecte din activitatea voastră pionierească prinse în versuri și în imagini artistice, dragostea pentru partid și patrie exprimată simplu și convingător în poezii ușor recitabile sînt cuprinse în volumul de poezii „PENTRU PIONIERII ȚĂRII” de Nicolae Tăutu și puse la dispoziția voastră pentru viitoarele și reușitele serbări pionierești.

M. CĂLIN

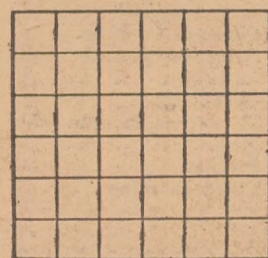
Jocul celor cinci cercuri

Inscrieți în fiecare rînd — „rază” cuvînte de 5 litere terminate în i, după cum urmează: 1. Ladă mare. 2. La păsări și avioane. 3. Verbul vîntului. 4. Pene de tăiat lemne. 5. Mamifere din familia jderului (pl) 6. E iute și... gras. 7. A sări într-un picior. 8. Din Țara Oașului. 9. A încovoia. 10. Baro de fier. 11. Păsări răpitoare.

Inițialele vor da titlul unei poezii, iar literele din cercul al patrulea, citite în ordinea cifrelor, autorul ei — unul dintre clasicii poeziei românești.

Joc aritmetic

Introduceți în pătrat cifre de la 1 la 6, fiecare de cîte șase

MONOVERB CU INCASTRU ASTRONOMIC

(xxxxxxx)

ori astfel ca pe orizontal, vertical și în diagonal să dea suma 21, fără ca pe același rînd să puneți de două ori aceeași cifră.

